

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **B****РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 539/2001 НА СЪВЕТА**

от 15 март 2001 година

за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

(ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
► <u>M1</u>	Регламент (ЕО) № 2414/2001 на Съвета от 7 декември 2001 година	L 327	1	12.12.2001 г.
► <u>M2</u>	Регламент (ЕО) № 453/2003 на Съвета от 6 март 2003 година	L 69	10	13.3.2003 г.
► <u>M3</u>	Регламент (ЕО) № 851/2005 на Съвета от 2 юни 2005 година	L 141	3	4.6.2005 г.
► <u>M4</u>	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
► <u>M5</u>	Регламент (ЕО) № 1932/2006 на Съвета от 21 декември 2006 година	L 405	23	30.12.2006 г.
► <u>M6</u>	Регламент (ЕО) № 1244/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година	L 336	1	18.12.2009 г.
► <u>M7</u>	Регламент (ЕС) № 1091/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година	L 329	1	14.12.2010 г.
► <u>M8</u>	Регламент (ЕС) № 1211/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 година	L 339	6	22.12.2010 г.
► <u>M9</u>	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
► <u>M10</u>	Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година	L 182	1	29.6.2013 г.
► <u>M11</u>	Регламент (ЕС) № 1289/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година	L 347	74	20.12.2013 г.
► <u>M12</u>	Регламент (ЕС) № 259/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година	L 105	9	8.4.2014 г.

Изменен със:

► <u>A1</u>	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.
--------------------	---	-------	----	--------------

Поправен със:

► <u>C1</u>	Поправка, ОВ L 194, 26.7.2011 г., стр. 39 (539/2001)
--------------------	--

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 539/2001 НА СЪВЕТА

от 15 март 2001 година

за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, точка 2, буква б) i) от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) По силата на член 62, параграф 2, буква б) от Договора, Съветът следва да приеме правилник относно визите за планиран престой за период от максимум три месеца, и в този контекст от него се изисква да определи списък на онези трети страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване. В член 61 тези списъци са цитирани сред граничните мерки, които са пряко свързани със свободното движение на хора в зона на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) Настоящият регламент е продължение на достиженията на правото от Шенген в съответствие с Протокола, който ги интегрира в рамките на Европейския съюз, наричан по-долу „Шенгенския протокол“. Той не влияе на задълженията на държавите-членки, произтичащи от достиженията на правото от Шенген, както е определено в приложение А към Решение 1999/435/ЕО от 20 май 1999 г. относно определяне на достиженията на правото от Шенген, с цел да се установи, съобразно релевантните разпоредби от Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейския съюз, правното основание за всяка разпоредба или решение, които съставляват достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾.
- (3) Настоящият регламент представлява по-нататъшното развитие на онези разпоредби, по отношение на които съгласно Шенгенския протокол се разрешава по-тясно сътрудничество, и спада към областта по член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО от 17 май 1999 г. относно някои условия за прилагане на Споразумението между Съвета на Европейския Съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за обвързването на тези две държави с изпълнението, приложението и по-нататъшното развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 177 Е, 27.6.2000 г., стр. 66.

⁽²⁾ Становище от 5 юли 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

▼B

- (4) Съгласно член 1 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия и Обединеното кралство не взимат участие в приемането на настоящия регламент. Следователно, и без да се засяга член 4 от този Протокол, разпоредбите от настоящия регламент не се прилагат нито за Ирландия, нито за Обединеното кралство.
- (5) Определянето на онези трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза, и на третите страни, чиито граждани са освободени от него, се ръководи от внимателна, подробна оценка на множество критерии, които се отнасят, наред с други неща, до нелегалната имиграция, държавната политика, обществената сигурност и до външните взаимоотношения на Европейския съюз с трети страни, като също така се отчита и принципите за регионална съгласуваност и реципрочност. Ако някоя от третите страни, които са включени в приложение II от настоящия регламент реши да въведе изискване за виза за гражданите на една или повече държави-членки, следва да се вземат мерки за механизъм на Общността, който да позволи прилагането на този принцип за реципрочност.
- (6) Тъй като Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) освобождава от визовото изискване гражданите на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия, то тези страни не са включени в списък на приложение II към настоящия регламент.
- (7) По отношение на лица без гражданство и признати бежанци, без да се накръняват задълженията по силата на международните споразумения, сключени от държавите-членки, и в частност Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, сключено в Страсбург на 20 април 1959 г., решението по отношение на изискването на или освобождаването от визи следва да се основава на третата страна, в която пребивават тези лица и която им е издала пътни документи. С оглед различията в националните законодателства, които се прилагат към лицата без гражданство и признатите бежанци, държавите-членки могат да вземат решение дали тези категории лица да бъдат субект на изискването за виза, когато третата страна, в която пребивават тези лица, и която им е издала пътните документи се явява трета страна, чиито граждани са освободени от изискването за виза.
- (8) В специфични случаи, когато е оправдано прилагането на специални визови правила, държавите-членки могат да освобождават определени категории лица от изискване за виза или да им го налагат в съответствие с публичното международно право или съгласно международния обичай.
- (9) С оглед на това да се гарантира, че системата се управлява открито и че потенциално заинтересованите лица са информирани, държавите-членки следва да съобщават на останалите държави-членки и на Комисията за мерките, които предприемат по силата на настоящия регламент. По същите причини тази информация също така следва да се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.
- (10) Условието за влизането на територията на държавите-членки или издаването на визи не засягат съществуващите правила в настоящия регламент относно признаването на валидността на пътните документи.

▼B

- (11) В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в член 5 от Договора, е както необходимо, така и подходящо да се гарантира, че общият визов режим действа ефективно, което се постига чрез приемането на регламент, с който да се направи списък на трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване.

▼M1

- (12) Настоящият регламент предвижда пълно хармонизиране по отношение на трети страни, към чиито граждани има изискване за визи при преминаване на външните граници на държавите-членки и тези, чиито граждани са освободени от това изисквания.

▼B

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Гражданите на третите страни, които са изброени в списъка в приложение I, трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите-членки.

▼M5

Без да се засягат изискванията, произтичащи от Европейското споразумение за отмяна на визите за бежанците, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите-членки, ако третата страна, в която те пребивават и която им е издала документ за пътуване, е трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент.

▼B

2. ►**M10** Граждани на трети страни, включени в списъка в приложение II, са освободени от изискването по параграф 1 при престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180 дневен период. ◀

▼M5

Следните лица също така се освобождават от визово изискване:

— граждани на трети страни, посочени в приложение I, които притежават разрешително за местен граничен трафик, издадено от държавите-членки по силата на Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция ⁽¹⁾, когато тези лица упражняват своето право в контекста на режима за местния граничен трафик;

⁽¹⁾ ОВ L 405, 20.12.2006 г., стр. 1.

▼ **M5**

- ученици, които са граждани на трета страна, посочена в приложение I, и които пребивават в държава-членка, която прилага Решение 94/795/ПВР на Съвета от 30 ноември 1994 г. относно съвместно действие, прието от Съвета на основание член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейския съюз, по отношение на облекчения при пътуване на ученици от трети страни, които пребивават в държава-членка⁽¹⁾ и които пътуват в контекста на училищна екскурзия като членове на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
- лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не притежават националност на нито една държава, и които пребивават в държава-членка и притежават документ за пътуване, издаден от същата държава-членка.

▼ **B**

3. Към гражданите на такива трети страни, които в миналото са били част от страните, които са изброени в списъците в приложения I и II, подлежат съответно на разпоредбите от параграфи 1 и 2, освен ако и докато, Съветът вземе друго решение в съответствие с процедурата, която е постановена в релевантната разпоредба от Договора.

▼ **M11**

4. Ако трета страна, включена в списъка в приложение II, прилага изискване за виза за граждани на поне една държава членка, се прилагат следните разпоредби:

- а) в срок от 30 дни от въвеждането на изискване за виза от третата страна или в случаите, когато се запазва изискването за виза, съществуващо към 9 януари 2014 г., в срок от 30 дни от тази дата, засегнатата държава членка нотифицира писмено Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

Тази нотификация:

- i) посочва датата на въвеждане на изискването за виза, както и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася;
- ii) съдържа подробно обяснение на предварителните мерки, които засегнатата държава членка е предприела с оглед на осигуряването на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, както и цялата информация по въпроса.

Информацията относно тази нотификация се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*, като се посочват датата на въвеждане на изискването за виза и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася.

Ако третата страна вземе решение за отмяна на изискването за виза преди изтичането на срока по първа алинея от настоящата буква, нотификацията не се прави или се оттегля, а информацията не се публикува;

- б) Непосредствено след публикуването, посочено в буква а), трета алинея и консултирайки се със засегнатата държава членка, Комисията предприема мерки съвместно с органите на въпросната трета страна, по-конкретно в политическата, икономическата и търговската област, за възстановяване или въвеждане на безвизов режим на пътуване и информира незабавно Европейския парламент и Съвета относно тези мерки;

⁽¹⁾ ОВ L 327, 19.12.1994 г., стр. 1.

▼ **M11**

в) ако в срок от 90 дни от публикуването, посочено в буква а), трета алинея и независимо от всички мерки, предприети съгласно буква б), третата страна не е отменила изискването за виза, засегнатата държава членка може да поиска от Комисията да суспендира освобождаването от изискване за виза за определени категории граждани на тази трета страна. Когато дадена държава членка отправя такова искане, тя информира Европейския парламент и Съвета за него;

г) когато обмисля предприемане на по-нататъшни стъпки в съответствие с букви д), е) или з), Комисията взема под внимание резултата от мерките, предприети от засегнатата държава членка с цел осигуряване на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, мерките, предприети съгласно буква б) и последиците от суспендирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна;

д) ако въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, най-късно шест месеца от деня на публикуването, посочено в буква а), трета алинея, и впоследствие на интервали, не по-дълги от шест месеца, като общият период не може да надхвърля датата, на която посоченият в буква е) делегиран акт поражда действие или на която по него е повдигнато възражение, Комисията:

i) приема, по искане на засегнатата държава членка или по своя инициатива, акт за изпълнение, с който суспендира временно освобождаването от изискване за виза за някои категории граждани на съответната трета страна за период до шест месеца. В този акт за изпълнение се определя дата в рамките на 90 дни от влизането му в сила, на която суспендирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки. При приемането на последващи актове за изпълнение Комисията може да удължи периода на това суспендиране с допълнителни периоди до шест месеца и може да измени категориите граждани на въпросната трета страна, за които се суспендира освобождаването от изискването за виза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2. Без да се засяга прилагането на член 4, през периодите на суспендиране от всички категории граждани на третата страна, посочени в акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки; или

ii) представя на комитета, посочен в член 4а, параграф 1, доклад с оценка на положението, който посочва основанията за решението ѝ да не суспендира освобождаването от изискването за виза, и уведомява Европейския парламент и Съвета за това.

В доклада се отчитат всички имащи отношение фактори, като тези, посочени в буква г). Европейският парламент и Съветът могат да проведат политическа дискусия въз основа на този доклад;

▼ M11

- е) ако в срок от 24 месеца от публикуването, посочено в буква а), трета алинея, въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 46, с който временно суспендира прилагането на приложение II за период от 12 месеца за гражданите на тази трета страна. В делегирания акт се определя дата, в срок от 90 дни от влизането му в сила, от която суспендирането на прилагането на приложение II поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки, и приложение II се изменя по съответния начин. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се суспендира за тази трета страна и се посочва периодът на това суспендиране.

От датата, на която суспендирането на прилагането на приложение II за граждани на въпросната трета страна поражда действие или на която е повдигнато възражение по делегирания акт в съответствие с член 46, параграф 5, престават да действат актът за изпълнение, приет съгласно буква д) по отношение на въпросната трета страна.

Когато Комисията представи законодателно предложение, както е посочено в буква з), срокът на суспендиране, посочен в първа алинея на настоящата буква, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия, посочена в тази алинея, се изменя съответно.

Без да се засяга прилагането на член 4, през периодите на това суспендиране от гражданите на третата страна, които са засегнати от делегирания акт, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки;

- ж) всяка последваща нотификация, направена от друга държава членка в съответствие с буква а) относно същата трета страна през периода на прилагане на мерките, приети съгласно букви д) или е) спрямо тази трета страна, се интегрират в текущите процедури без удължаване на крайните срокове или на периодите на прилагане на тези мерки, посочени в тези букви;
- з) ако в срок от шест месеца от влизането в сила на делегирания акт по буква е) въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;
- и) процедурите, посочени в букви д), е) и з), не засягат правото на Комисията да представи по всяко време законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;
- й) ако въпросната трета страна премахне задължението за виза, засегнатата държава членка незабавно нотифицира за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. Нотификацията се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

▼ **M11**

Действието на всеки акт за изпълнение или делегиран акт, приет по силата на букви д), или е), по отношение на въпросната трета страна, изтича седем дни след публикуването, посочено в първа алинея на настоящата буква. Когато въпросната трета страна е въвела изискване за виза за гражданите на две или повече държави членки, срокът на действие на акта за изпълнение или на делегирания акт относно тази трета страна изтича седем дни след публикуването на нотификацията относно последната засегната държава членка спрямо чиито граждани е било прилагано изискване за виза от тази трета страна. Бележката под линия, посочена в буква е), първа алинея, се заличава след изтичането на срока на действие на съответния делегиран акт. Информацията за изтичането на срока на действие се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Когато въпросната трета страна отмени изискването за виза без засегнатата държава членка да я е уведомила в съответствие с първа алинея от настоящата буква, по своя инициатива Комисията пристъпва незабавно към публикуването, посочено в същата алинея, като се прилага втора алинея от настоящата буква.

Член 1а

1. Чрез дерогация от член 1, параграф 2, освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, се суспендира временно в спешни ситуации като последна мярка в съответствие с настоящия член.

2. Държава членка може да нотифицира Комисията, ако се сблъсква в рамките на период от шест месеца, в сравнение със същия период през предходната година или спрямо последните шест месеца, предхождащи прилагането на освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, с едно или повече от следните обстоятелства, водещи до спешна ситуация, с която тя не може да се справи сама, а именно съществено и внезапно нарастване на броя на:

- а) гражданите на тази трета страна, за които е установено, че пребивават на територията на държавата членка, без да имат право;
- б) на броя на молбите за предоставяне на убежище от граждани на тази трета страна, за която процентът на признаване е нисък, когато такова нарастване довежда до конкретен натиск върху системата за предоставяне на убежище;
- в) отхвърлените молби за обратно приемане, подадени от държавата членка до тази трета страна относно граждани на последната.

Сравнението с шестмесечния период, предхождащ прилагането на освобождаването от изискване за виза, посочено в първа алинея, се прилага само за период от седем години, считано от датата на прилагане на освобождаването от изискване за виза за гражданите на тази трета страна.

▼ **M11**

Нотификацията, посочена в първа алинея, съдържа причините, на които се основава и включва подходяща информация и статистически данни, както и подробно обяснение за предварителните мерки, които съответната държава членка е предприела за разрешаване на ситуацията. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за получаването на такава нотификация.

3. Комисията разглежда всяка нотификация, направена съгласно параграф 2, като взема предвид:

- а) дали са налице някои от ситуацияите, посочени в параграф 2;
- б) броя на държавите членки, засегнати от някоя от посочените в параграф 2 ситуации;
- в) цялостното въздействие на нарастването, посочено в параграф 2, върху миграционната обстановка в Съюза, за която свидетелстват предоставените от държавите членки данни;
- г) докладите на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището или на Европейската полицейска служба (Европол), ако обстоятелствата го изискват в конкретния нотифициран случай;
- д) въпроса за обществения ред и вътрешната сигурност като цяло, след консултации със засегнатата държава членка.

Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за резултатите от проучването си.

4. Когато въз основа на проучването, посочено в параграф 3 и като взема под внимание последиците от суспендирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна и като работи в тясно сътрудничество с тази трета страна с цел намирането на алтернативни решения в дългосрочен план, Комисията реши, че е необходимо да се предприемат действия, в рамките на три месеца от получаване на нотификацията по параграф 2, тя приема акт за изпълнение, с който временно суспендира освобождаването от изискването за виза за гражданите на съответната трета страна за период от шест месеца. Актът за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2. В акта за изпълнение се определя датата, от която суспендирането на освобождаването от изискване за виза трябва да породи действие.

Без да засяга прилагането на член 4, през периодите на това суспендиране граждани на трета страна, засегнати от акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки.

5. Преди да изтече срокът на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 4, Комисията в сътрудничество със засегнатата държава членка представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Към този доклад може да бъде приложено законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с цел прехвърляне на въпросната трета страна от приложение II в приложение I.

▼ **M11**

6. Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 5, тя може да продължи срока на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 4, за срок не по-дълъг от 12 месеца. Решението за продължаване на срока на действие на решението за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 4а, параграф 2.

Член 1б

До 10 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за реципрочност, уреден в член 1, параграф 4 и механизма за суспендиране, уреден в член 1а, като при необходимост представя и законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението посредством обикновената законодателна процедура.

▼ **M10***Член 2*

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) ⁽¹⁾.

▼ **M5**▼ **B***Член 4*▼ **M11**

1. Държава членка може да допусне изключения от изискването за виза по член 1, параграф 1, или изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до:

- а) притежателите на дипломатически паспорти, служебни паспорти или специални паспорти;
- б) членовете на граждански въздушни и морски екипажи при изпълнение на задълженията им;
- в) членовете на граждански морски екипажи, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с конвенциите на Международната организация на труда № 108 от 13 май 1958 г. или № 185 от 16 юни 2003 г. или с Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване на Международната морска организация от 9 април 1965 г. при слизание на брега;
- г) членовете на екипажи и членовете на спешни или спасителни мисии в случай на бедствие или авария;
- д) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни вътрешни води;

⁽¹⁾ ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.

▼ M11

- е) притежателите на документи за пътуване, издадени от междуправителствени международни организации, в които членува поне една държава членка, или от други образувания, признати от съответната държава членка като субекти на международното право, на служители на тези организации или образувания.

▼ M5

2. Държава-членка може да освободи от визово изискване:
 - а) ученик с националност на трета страна, посочена в приложение I, който пребивава в трета страна, посочена в приложение II или в Швейцария и Лихтенщайн, и който пътува в контекста на училищна екскурзия като член на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
 - б) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство, ако третата страна, в която те пребивават и която е издала техния документ за пътуване, е една от третите страни, посочени в приложение II;
 - в) членове на въоръжените сили, които пътуват по въпроси, свързани с НАТО или с Партньорство за мир, и притежават заповеди за идентификация и движение, предвидени със Споразумението от 19 юни 1951 г. между страните по Организацията на Северноатлантическия договор по отношение на статута на техните въоръжени сили;

▼ M11

- г) без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не са граждани на нито една страна, пребиваващи в Обединеното кралство или в Ирландия и притежаващи документ за пътуване, издаден от Обединеното кралство или от Ирландия и признат от съответната държава членка.

▼ B

3. Една държава-членка може да допусне изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до лица, които упражняват доходоносна дейност по време на престоя си.

▼ M11*Член 4а*

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

▼ **M11***Член 4б*

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 4, буква е) се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 януари 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди края на петгодишния период. Делегирането на правомощия се продължава с мълчаливо съгласие за срокове със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 4, буква е), може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 4, буква е), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

▼ **B***Член 5*

1. В рамките на 10 дни от влизането в сила на настоящия регламент държавите-членки следва да уведомят останалите държави-членки и Съвета относно мерките, които са предприели съгласно член 3, второ тире, и член 4. По същия начин, в рамките на пет работни дни следва да се съобщават всякакви по-нататъшни промени по тези мерки.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* за информацията за мерките, които са съобщени съгласно параграф 1.

Член 6

Настоящият регламент не засяга правомощията на държавите-членки по отношение на признаването на държави и териториални единици и на паспорти, пътни документи и документи за самоличност, издавани от техните власти.

▼B*Член 7*

1. Регламент (ЕО) № 574/1999 на Съвета⁽¹⁾ се заменя с настоящия регламент.

2. Окончателните версии на Общите консулски инструкции (ОКИ) и на Общия наръчник (ОН), които са определени от Решение на Шенгенския изпълнителен комитет от 28 април 1999 г. (SCH/Com-ex(99) 13), следва да бъдат изменени както следва:

1. заглавието на приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН, се заменя със следното:

„Общ списък на трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

2. списъкът в приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН се заменя със списъка в приложение I към настоящия регламент;

3. заглавието на приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН, се заменя със следното:

„Общ списък на трети страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

4. списъкът в приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН се заменя със списъка в приложение II към настоящия регламент;

5. част III от приложение I към ОКИ и част III от приложение 5 към ОН се отменя

3. Решенията на Шенгенския изпълнителен комитет от 15 декември 1997 г. (SCH/Com-ex(97)32) и от 16 декември 1998 г. (SCH/Com-ex(98)53, rev.2) се отменят.

▼M1*Член 8*

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*

▼B

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

⁽¹⁾ ОВ L 72, 18.3.1999 г., стр. 2.

▼ B*ПРИЛОЖЕНИЕ I***Общ списък по член 1, параграф 1****1. ДЪРЖАВИ**

Афганистан

▼ M7

▼ B

Алжир

Ангола

▼ M5

▼ B

Армения

Азербайджан

▼ M5

Бахрейн

Бангладеш

▼ M5

▼ B

Беларус

Белиз

Бенин

Бутан

▼ M5

Боливия

▼ M7

▼ B

Ботсуана

Буркина Фасо

Бурма/Мианмар

Бурунди

Камбоджа

Камерун

Капо Верде

Централноафриканска република

Чад

Китай

Колумбия

Конго

Кот Д'Ивоар

Куба

▼ B

Демократична република Конго

Джибути

Доминика

Доминиканска република

▼ M2

Еквадор

▼ B

Египет

Екваториална Гвинея

Еритрея

Етиопия

▼ M6

▼ B

Фиджи

▼ M6

▼ B

Габон

Гамбия

Грузия

Гана

Гренада

Гвинея

Гвинея Бисау

Гвиана

Хаити

Индия

Индонезия

Иран

Ирак

Ямайка

Йордания

Казахстан

Кения

Кирибати

Кувейт

Киргизстан

Лаос

Ливан

Лесото

▼ B

Либерия
Либия
Мадагаскар
Малави
Малдиви
Мали
Маршалски острови
Мавритания

▼ M5

▼ B

Микронезия

▼ M12

▼ B

Монголия
Мароко
Мозамбик
Намибия
Науру
Непал
Нигер
Нигерия
Северна Корея

▼ M8

▼ B

Оман
Пакистан
Палау
Папуа Нова Гвинея
Перу
Филипините
Катар
Русия
Руанда

▼ M5

▼ B

Сейнт Лучия
Сейнт Винсент и Гренадин
Сао Томе и Принсипи
Саудитска Арабия
Сенегал

▼ M5**▼ B**

Сиера Леоне

Соломонови острови

Сомалия

Южна Африка

Шри Ланка

Судан

Суринам

Свазиленд

Сирия

Таджикистан

Танзания

Тайланд

▼ M5**▼ B**

Тимор-Лесте

Коморски острови

Того

Тонга

Тринидад и Тобаго

Тунис

Турция

Туркменистан

Тувалу

Уганда

Украйна

Обединени арабски емирства

Узбекистан

Вануату

Виетнам

▼ M5**▼ B**

Самоа

Йемен

Замбия

Зимбабве

▼ B

- C1 2. ИНСТИТУЦИИ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА ◄

▼ M2

▼ B

Палестинска власт

▼ M8

▼ M6

Косово, както е определено с Резолюция 1244 на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации от 10 юни 1999 г.

▼ M5

3. БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ, КОИТО НЕ СА ГРАЖДАНИ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОТО НА ОБЩНОСТТА:

Граждани на британски отвъдморски територии, които не притежават право на обитаване в Обединеното кралство

Британски отвъдморски граждани

Британски поданици, които не притежават право на обитаване в Обединеното кралство

Британски защитени лица.

▼ B*ПРИЛОЖЕНИЕ II***Общ списък по член 1, параграф 2****1. ДЪРЖАВИ****▼ M7**Албания ⁽¹⁾**▼ B**

Андора

▼ M5Антигуа и Барбуда ⁽²⁾**▼ B**

Аржентина

Австралия

▼ M5Бахамски острови ⁽¹⁾

Барбадос ⁽¹⁾**▼ M6**бившата югославска република Македония ⁽³⁾**▼ M7**Босна и Херцеговина ⁽¹⁾**▼ B**

Бразилия

▼ M5

Бруней Дарусалам

▼ M4

▼ M5Сейнт Кийтс и Нейвис ⁽¹⁾Сейшели ⁽¹⁾**▼ B**

Канада

Чили

Коста Рика

▼ M9

▼ A1

▼ M2

▼ A1

▼ B

Гватемала

Ватикана

Хондурас

⁽¹⁾ Освобождаването от изискването за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

⁽²⁾ Освобождаването от визово изискване ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои бъде сключено с Европейската общност.

⁽³⁾ Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

▼ A1

▼ B

Израел
Япония

▼ A1

▼ M5

Мавриций ⁽¹⁾

▼ B

Малайзия

▼ A1

▼ B

Мексико

▼ M12

Молдова, Република ⁽²⁾

▼ B

Монако
Нова Зеландия
Никарагуа
Панама
Парагвай

▼ A1

▼ M4

▼ B

Салвадор
Сан Марино

▼ M5

Сейшели ⁽¹⁾

▼ A1

▼ B

Словакия

▼ M6

Сърбия (с изключение на притежателите на сръбски паспорти, издадени от сръбския координационен отдел (на сръбски: *Koordinaciona uprava*) ⁽³⁾)

▼ A1

▼ B

Южна Корея

▼ M2

▼ B

Съединени американски щати
Уругвай

▼ M6

Черна гора ⁽³⁾

▼ B

Венецуела

⁽¹⁾ Освобождаването от визово изискване ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои бъде сключено с Европейската общност.

⁽²⁾ Премахването на визите е ограничено до притежателите на биометрични паспорти, издадени в съответствие със стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО).

⁽³⁾ Освобождаването от изискване за виза се прилага само за притежателите на биометрични паспорти.

▼ B

2. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ (САР) НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА
Хонконг САР ⁽¹⁾
Макао САР ⁽²⁾

▼ M5

3. БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ, КОИТО НЕ СА ГРАЖДАНИ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОТО НА ОБЩНОСТТА:
Британски граждани (отвъдморски територии).

▼ M8

4. ОБРАЗУВАНИЯ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ ПОНЕ ЕДНА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА:
Тайван ⁽³⁾

⁽¹⁾ Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо притежателя на паспорт от „Специален административен район Хонконг“ („Hong Kong Special Administrative Region“).

⁽²⁾ Освобождаването от изискване за виза се прилага само спрямо титуляри на паспорт от „Специален административен район Макао“ („Região Administrativa Especial de Macau“).

⁽³⁾ Освобождаването от изискването за виза се прилага само за притежатели на паспорти, издадени от Тайван, които съдържат номер на лична карта.